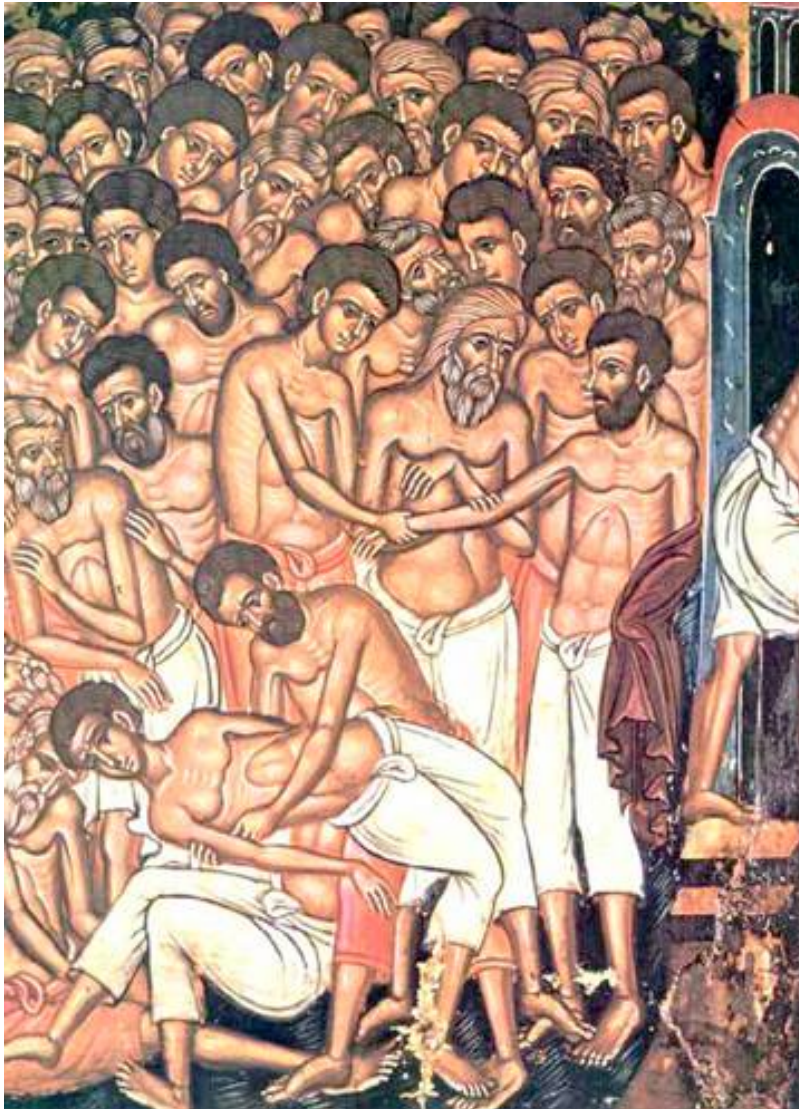

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 9 Μαρτίου, κατάγονταν από τη Σεβάστεια της Αρμενίας, και έζησαν, όταν βασιλεύε στο Ανατολικό τμήμα της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, ο χριστιανομάχος, Λικίνιος, (308-323 μ.Χ.). Αποτελούσαν, το επίλεκτο στρατιωτικό τάγμα, του βασιλιά Λικίνιου, που είχαν επιλεγεί, για να φρουρούν τα σύνορα του κράτους. Ήταν, γενναίοι και έμπειροι στρατιώτες και γνώρισαν πολλές νίκες και σπάνιες δόξες. Τα ονόματά τους, που έγιναν ονομαστά και ξακουστά, από θριάμβους και νίκες, ήταν: Κυρίων, Κάνδιδος, Δόμνος, Σεβηριανός, Ευτύχιος, Κύριλλος, Θεόδουλος, Βιβιανός, Αγγίλας, Ησύχιος, Ευνοϊκός, Μελίτων, Ηλιάδης, Αλέξανδρος, Σακεδών, Ουάλης, Πρίσκος, Χουδιών, Ηράκλειος, Εκδικίος, Ιωάννης, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, Ξάνθιος, Ουαλλέριος, Νικόλαος, Αθανάσιος, Θεόφιλος, Λυσιμαχος, Γάϊος, Κλαύδιος, Σμάραγδος, Σισίνιος, Λεόντιος, Αέτιος, Ακάκιος, Δομετιανός, Γοργόνιος, Ιουλιανός και Αγλαΐος.

Οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 04:17 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 23:16

Αποτελούσαν, πρότυπο ανδρείας, για το κάθε παιδί και ο γονιός, κοντά στις πολύτιμες συμβουλές, που έδιδε στο παιδί του, το παρακινούσε, να μοιάσει και να μιμηθεί, σε κάποιον, απ' αυτούς. Κατάγονταν, από διάφορες περιοχές και ζούσαν, σαν μια καρδιά και μια ψυχή, γιατί τους ένωνε, η κοινή τους Πίστη, στο Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Ήταν, πρώτα, στρατιώτες του Χριστού και ζούσαν στις βουνοκορφές των συνόρων, αγνά και ασκητικά.

Όταν σε κάποια στιγμή, το επίλεκτο τάγμα τους, περικυκλώθηκε από εχθρικά στρατεύματα, δεν τους ανησύχησε, ιδιαίτερα το γεγονός. Οι εχθροί τους, είχαν καταλάβει, τα γύρω υψώματα και είχαν κλείσει, όλα τα περάσματα και αναγκάστηκαν να ζουν, μέσα σε ασφυκτικό κλοιό. Τους είχαν κλείσει και το πέρασμα, που τροφοδοτούνταν από νερό, με αποτέλεσμα, να τους αναγκάσουν, να παραδοθούν ή να πεθάνουν, από τη δίψα. Οι Σαράντα γενναίοι στρατιώτες, δείχνουν, ότι δεν ανησυχούν. Η χαρά, είναι ζωγραφισμένη στα μάτια τους και τα πρόσωπά τους αστράφτουν, από ευτυχία. Οι υπόλοιποι στρατιώτες, άρχισαν, να μελαγχολούν, γιατί έβλεπαν, ότι δεν υπάρχει από πουθενά, ελπίδα σωτηρίας.

Βλέποντας, μάλιστα και τους Σαράντα στρατιώτες, τόσο χαρούμενους, άρχισαν, να απορούν. Επικράτησε σύγχυση και πανικός, γιατί έβλεπαν, ότι η απειλή του θανάτου, δεν απέχει πολύ. Οι Σαράντα στρατιώτες, γονατίζουν και άρχισαν, να προσεύχονται. Με δάκρυα στα μάτια, παρακαλούσαν το Θεό, να τους λυπηθεί και να τους βοηθήσει. Οι παρευρισκόμενοι στρατιώτες, άρχισαν, να τους κοροϊδεύουν και μερικοί βλέποντας την κατάνυξη της προσευχής τους, παγώνουν. Σε κάποια στιγμή, επικρατεί, νεκρική σιγή. Ο ξάστερος ουρανός, γεμίζει από μαύρα σύννεφα, που σκεπάζουν την περιοχή και ένας ξαφνικός ανεμοστρόβιλος, που συνοδεύονταν από φοβερή καταιγίδα, δίδει νερό, στους διψασμένους στρατιώτες. Όλοι οι στρατιώτες, άρχισαν, να θαυμάζουν την Πίστη των Σαράντα στρατιωτών και δοξολογούσαν το Θεό, για το θαύμα. Ήταν δε, τόσο ο πανικός, στο εχθρικό στρατόπεδο, που εγκαταλείπουν την πολιορκία και φεύγουν, πανικόβλητοι.

Όμως, ο μεγάλος εχθρός των Σαράντα στρατιωτών, δεν ήταν η απειλή των εχθρικών στρατευμάτων, αλλά η έκδοση των αυτοκρατορικών διαταγμάτων, του Λικίνιου. Ο Χριστιανομάχος και αιμοχαρής τύραννος, ήθελε να ξεδιψάσει, με το αγνό και αθώο αίμα των Χριστιανών. Γι' αυτό το σκοπό, εκδίδει διάταγμα το 320 μ.Χ. προς όλες τις περιοχές της δικαιοδοσίας του, στο οποίο τονίζονταν, να αναζητούνται παντού οι Χριστιανοί, να τους ζητούν, να θυσιάσουν στα είδωλα και σε αντίθετη περίπτωση, να θανατώνονται. Οι Χριστιανοί, με προθυμία πέφτουν στον Ιερό αγώνα της Πίστης τους και πολύ γρήγορα, πλημμυρίζει ο τόπος, από αθώο, Χριστιανικό αίμα.

Μόλις, τα αυτοκρατορικά διατάγματα κοινοποιήθηκαν και έφθασαν στα χέρια των αρμοδίων, άρχισαν, να εφαρμόζονται πιστά. Έφθασαν και στον έπαρχο της Καππαδοκίας, τον αιμοχαρή και Χριστιανομάχο, Αγρικόλα. Έψαχνε, τις πόλεις και τα χωριά, να βρει Χριστιανούς, για να τους βασανίσει και να ικανοποιήσει έτσι, το αντιχριστιανικό πάθος του. Σε κάποια στιγμή μαθαίνει, ότι Χριστιανοί δε βρίσκονται, μόνο, ανάμεσα στον άμαχο πληθυσμό, αλλά και μέσα στο στράτευμα, του Λικίνιου. Γεμάτος αγωνία και τρίζοντας τα δόντια του, από δαιμονισμό, φθάνει και στο βασιλικό τάγμα, όπου υπηρετούσαν οι Σαράντα, Χριστιανοί στρατιώτες. Κάνει, συγκέντρωση στρατιωτών και σατανικά σκεπτόμενος, τους υπενθυμίζει το πνεύμα της διαταγής και τους απαιτεί να θυσιάσουν όλοι στα είδωλα, γιατί σε διαφορετική περίπτωση, θα θανατώνονται. Ο κάθε στρατιώτης μπήκε στη σειρά και προχωρούσε, για να θυσιάσει στα είδωλα, μέχρι που έφθασε και η σειρά των Σαράντα στρατιωτών, οι οποίοι, έμειναν στη θέση τους, σταθεροί και αμετακίνητοι. Αμέσως, αλλάζει ύφος και σε αυστηρό τόνο, τους ζητά να προχωρήσουν, για να θυσιάσουν, στα είδωλα. Τότε απαντούν όλοι, με μια φωνή « Είμαστε Χριστιανοί».

Οι λέξεις αυτές, πέφτουν σαν κεραυνός στο κεφάλι του και τον κεραυνοβολούν. Τον ζαλίζουν και του θολώνουν, το αρρωστημένο μυαλό του. Συγκρατεί τα νεύρα του και τους πλησιάζει και άρχισε να τους υπόσχεται « λαγούς με πετραχήλια» και μεγαλύτερες δόξες. Αμέσως το λόγο παίρνει ο Κόνδιδος, που ανήκε στο επίλεκτο τάγμα των Σαράντα στρατιωτών και του λέγει: « Άρχοντά μου, εμείς υπηρετούμε και προσφέρουμε στο βασιλιά, την τέλεια υπακοή μας, χωρίς να δειλιάσουμε μπροστά σε κανένα φόβο. Σαν Χριστιανοί που είμαστε, δε φοβούμαστε το θάνατο, γιατί πιστεύουμε, στην Αιώνια Ζωή. Το ότι καταφέραμε και ζούμε σαν αδέρφια, είναι δώρο και καρπός της μεγάλης θυσίας, του Χριστού μας. Δεν αδικούμε και δε βλάπτουμε κανένα, αλλά ούτε και η βασιλεία έχει κάποια ζημιά πάθει, από εμάς. Αντίθετα, έχει καλούς και γενναίους στρατιώτες».

Ο Αγκικόλας, δείχνει να τα έχει χαμένα, απ' αυτά που ακούει. Ξεσπά σε ύβρεις και απειλές, υποσχόμενος, ότι θα τους τυραννήσει, όσο πιο σκληρά μπορεί. Τότε το λόγο παίρνει ο Δόμνος, που ανήκε στο τάγμα των Σαράντα στρατιωτών και του λέγει: « Μάθε, άρχοντά μου, ότι μας έχει διδάξει, η θρησκεία μας, να αγαπάμε τους εχθρούς μας και να προσευχόμαστε γι' αυτούς. Για το λόγο αυτό, δε σου απαντώ στις βρισιές, που έχεις ξεστομίσει εναντίον μας. Όσο αφορά όμως, τις απειλές σου, δεν τις λογαριάζουμε, γιατί εμείς κινδυνέψαμε αρκετές φορές για τον επίγειο βασιλιά και δε θα δειλιάσουμε, για τον Ουράνιο και Αιώνιο Βασιλέα». Ο αιμοχαρής και αιμοβόρος τύραννος, δεν πίστευε σ' αυτά που άκουγε και για να ικανοποιήσει το δαιμονικό του πάθος, δίδει εντολή να ξεγυμνώσουν τους Μάρτυρες και να τους μαστιγώσουν, αλύπητα. Με δαιμονική οργή και μίσος, ανεβοκατεβαίνουν τα μαστίγια, στα αθώα και ηρωικά κορμιά, των Μαρτύρων. Δε χρειάστηκε πολύς χρόνος και τα καλογυμνασμένα στρατιωτικά κορμιά τους, πλημμύρισαν στο αίμα και στη συνέχεια, ριχνονται, στη σκοτεινή φυλακή, αλυσοδεμένοι.

Μέσα στη φυλακή, περνούν τις ώρες τους, οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες, με προσευχές και παρακαλούσαν τον Πανάγαθο Θεό, να τους λυπηθεί και να τους βοηθήσει, να μείνουν ενωμένοι, Πιστοί και αγαπημένοι, μέχρι να έλθει, η μεγάλη ώρα του Μαρτυρίου, που ξεκίνησε να πλησιάζει. Οι μελωδικές ψαλμωδίες τους, ακούγονταν σε μεγάλη απόσταση και κάπου τα μεσάνυχτα σταματούσαν, για να αρχίσουν, γονατιστοί και αθόρυβα, την προσευχή. Τα δάκρυα, που τρέχουν ποτάμι στα μάτια τους, τους κρατούν άγρυπνους και συνέχεια παρακαλούν, το Σωτήρα μας Χριστό, να τους βοηθήσει, να βγουν νικητές, απ' αυτή τη δοκιμασία. Ξαφνικά, μια λάμψη δυνατή και μεγάλη, φωτίζει το δεσμοκτήριο και φωτίζει τη φυλακή, πιο πολύ, από τον ήλιο. Συγχρόνως ακούγεται η φωνή του Σωτήρα μας Χριστού, που τους λέγει: « Ο πιστεύων εις εμέ κύν αποθάνει, ζήσεται». Ήλθε, να τους δώσει θάρρος και να τους τονώσει το ηθικό, στο δύσκολο αγώνα, που αντιμετωπίζουν. Αφού σταμάτησε λίγη ώρα κοντά τους και αφού τους επαινέσε, για την τακτική που ακολουθούν, τους έδωσε την ευλογία Του και αμέσως εξαφανίζεται. Η οπτασία αυτή, τους τονώνει περισσότερο, την Πίστη τους και μέσα σε ατμόσφαιρα Ιερής συγκίνησης, αρχίζουν τις ψαλμωδίες τους και εντείνονται, οι προσευχές τους.

Όμως και η ώρα της μεγάλης δίκης πλησιάζει, που θα κληθούν, οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες, να απολογηθούν. Ήταν όλα έτοιμα και είχαν ετοιμαστεί, όλες οι λεπτομέρειες. Η απόφαση, έχει καθαρογραφτεί και η θανατική καταδίκη με βασανιστήρια, ήταν προαποφασισμένη. Ο κόσμος, μόλις, πληροφορήθηκε, ότι η δίκη σε λίγο αρχίζει, έσπευσε να συμπαρασταθεί και να ακούσει τις απολογίες, των Αγίων Σαράντα Μαρτύρων. Πολλοί ήταν εκείνοι, που τους θαύμαζαν, για τα ηρωικά τους κατορθώματα και για τους θριάμβους που σημείωσαν, στις συγκρούσεις τους, με τους εχθρούς. Ήθελαν, να τους ξαναδούν και να τους θαυμάσουν, για άλλη μια φορά και για την Πίστη τους.

Οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 04:17 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 23:16

Οι δήμιοι, παίρνουν την εντολή, να μετακινήσουν τους αλυσοδεμένους Αγίους Σαράντα Μάρτυρες, από τη φυλακή, μπροστά, στο στημένο δικαστήριο. Τους αντιμετώπισαν ειρωνικά, δείχνοντάς τους συγχρόνως, τη μεγάλη κακία, που κουβαλούσαν μέσα τους. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου Λυσίας, που είχε έρθει, για να επιβάλλει τους νόμους, δείχνει πρόθυμος να τους συγχωρήσει, φτάνει μόνο, να θυσιάσουν στα είδωλα. Μ' αυτό τον τρόπο, θα δηλώσετε, την υπακοή και το σεβασμό σας στο βασιλιά και στους νόμους της αυτοκρατορίας. Αμέσως, το λόγο παίρνει ο Κόνδιδος, που ήταν ένας από τους Αγίους Σαράντα Μάρτυρες και του λέγει: « Μάθε άρχοντά μου, ότι η υπακοή μας στο πρόσωπο του αυτοκράτορα υπάρχει, αλλά έχει όρια. Η υπακοή μας σταματά, όταν αρχίζει να θίγεται η Πίστη μας. Γι' αυτό, πειθαρχούμε στο Θεό και όχι στο βασιλιά, αφού μας ζητά, να ασεβήσουμε, στον Κύριο και Θεό μας». Οι φωνές των Αγίων Σαράντα Μαρτύρων, ενωμένες σε μια, βροντοφωνούν. « Είμαστε Χριστιανοί!». Οι δικαστές παγώνουν στις πολυτελείς καρέκλες τους και έδειχναν, να τα έχουν χαμένα. Μόλις συνέρχονται, από μια τέτοια ψυχρολουσία, τους ανακοινώνουν την προμελετημένη απόφαση τους, που ήταν, καταδίκη σε θάνατο, μετά από σκληρά βασανιστήρια.

Οι ασεβείς και αιμοβόροι τύραννοι, ψάχνονται να βρουν το πιο σκληρό βασανιστήριο, που θα επιφέρει στους Αγίους Σαράντα Μάρτυρες, το θάνατο. Με συνεργάτη το διάβολο, που πάντα βοηθά τους δικούς του διαβολικούς και διεστραμμένους ανθρώπους, τους βάζει μέσα στο διεστραμμένο τους μυαλό, το πιο σκληρό βασανιστήριο. Έτσι, αποφασίζουν, να τους γδύσουν και να τους ρίξουν, μέσα στα παγωμένα νερά, της λίμνης της Σεβαστείας.

Οι συνθήκες στην παγωμένη λίμνη είναι άθλιες και όσο προχωρεί η μέρα, γίνονται αθλιότερες. Το κρύο γίνεται, ολοένα και πιο τσουχτερό. Ο δυνατός βοριάς που φυσά, κρυσταλλώνει, το ήδη παγωμένο νερό, της λίμνης. Τα δόντια τους χτυπούν και τα σαγόνια τους τρέμουν, ασταμάτητα. Τα σώματά τους αρχίζουν να μελανιάζουν και οι καρδιές τους χτυπούν παράξενα, για να κρατήσουν στη ζωή, τα σώματά τους. Το αίμα τους, αρχίζει να πήζει και να μη κυκλοφορεί. Όμως, αλύγιστοι, ψιθυρίζουν, « Δριμύς ο χειμώνας και γλυκός ο Παράδεισος».

Οι στρατιώτες και οι δήμιοι, περιφέρονται γύρω από τη λίμνη και με τις φωνές τους, προσπαθούσαν, να τους κλονίσουν, την Πίστη. Ήθελαν, να τους σπάσουν τα νεύρα, καλώντας τους, να εγκαταλείψουν τον αγώνα, λέγοντας, ότι η ζωή είναι τόσο ωραία και δεν υπάρχει τίποτα πέρα απ' αυτόν τον κόσμο. Εφαρμόζουν οι ασεβείς και δόλωμα λιποψυχίας, ελπίζοντας, ότι μέσα στην απελπισία τους, θα τσιμπήσουν, οι Άγιοι Μάρτυρες. Έτσι, δίδουν εντολή τα ανήμερα θηρία, να ανάψουν φωτιές, κοντά στη λίμνη, που βρίσκονταν τα λουτρά, με τρόπο επιδεικτικό. Πίστεψαν, οι ασεβείς, ότι με τη θέα της φωτιάς, θα αναγκάζονταν να σταματήσουν, να αγωνίζονται, οι Μάρτυρες. Ήθελαν, μ' αυτά τα διαβολικά τεχνάσματα, να τους κάνουν να πονέσουν περισσότερο, εφαρμόζοντας, μια απάνθρωπη ψυχολογική βία. Όμως, οι ήρωες της Πίστης μας, τα διαβολικά αυτά τεχνάσματα, τα αντιμετώπισαν, με την προσευχή. Ο ένας, έδιδε δύναμη και κουράγιο στον άλλο και όλοι μαζί προσεύχονταν και πίστεψαν, ότι η προσευχή, συντρίβει τον πόθο, της πρόσκαιρης ζωής. Έτσι, έμειναν σταθεροί στην Πίστη τους « άχρι θανάτου».

Η θέα της φωτιάς και ο πόλεμος των νεύρων, που τους ασκήθηκε, τους έκαμαν τους πόνους, φοβερούς και αβάστακτους. Σε ένα από τους Σαράντα Μάρτυρες, η σάρκα δεν άντεξε και λύγισε. Τον πρόδωσε και τον ανάγκασε, να γίνει λιποτάκτης. Εγκαταλείπει τον αγώνα και τρέχει να ζεστάνει, το παγωμένο του κορμί. Η απότομη, όμως, αλλαγή της θερμοκρασίας, τον ξάπλωσε κάτω στη γη, νεκρό.

Την ίδια ακριβώς χρονική στιγμή, ένας από τους δήμιους, που ονομάζονταν Αγλαΐος,

Οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 04:17 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 23:16

βλέπει να κατεβαίνουν από τον Ουρανό σαράντα Άγγελοι, για να στεφανώσουν τους αθλητές του Χριστού. Ο ένας από τους Αγγέλους, που κρατούσε το στεφάνι, του φάνηκε να είναι λυπημένος. Ο Μάρτυρας, που προορίζονταν το στεφάνι, είχε ήδη εγκαταλείψει, τον αγώνα. Το όραμα που βλέπει, τον συνταράζει! Χωρίς, την ελάχιστη καθυστέρηση, πετάει τα ρούχα του και τρέχει κοντά στους 39 Μάρτυρες, φωνάζοντας συγχρόνως, ότι και εγώ « είμαι Χριστιανός», συμπληρώνοντας έτσι, τον αριθμό των Μαρτύρων, στους Σαράντα.

Όταν, την επόμενη μέρα, ο αιμοβόρος τύραννος Αγκικόλας, επισκέπτεται τον τόπο, που διέπραξε το μεγάλο έγκλημα, βλέπει τους Μάρτυρες του Χριστού, ζωντανούς και ξαπλωμένους, επάνω στους κρυσταλλωμένους πάγους, της λίμνης. Τον ακολούθησαν και οι στρατιώτες του, αλλά και πολύς λαός. Τα συναισθήματα που τους κυριέψαν, ήταν, ανάμεικτα. Ο τύραννος, έδειχνε, να είναι βαρύς και ασήκωτος. Με κατεβασμένο το κεφάλι, είδε, ότι οι Μάρτυρες του Χριστού και της Πίστεως μας, τον νίκησαν και τον ντρόπιασαν. Το θέαμα, που βλέπει, τον ταπεινώνει και τον μηδενίζει. Από τη μεριά τους, οι στρατιώτες και ο λαός, κρυφογελούσαν και κρυφοκαμάρωναν, τους γενναίους Μάρτυρες. Έτσι, ανάβει μέσα τους, η Ιερή φλόγα του αγώνα, που του φωτίζει, να ακολουθήσουν, τη Χριστιανική μας Πίστη.

Όμως, τον αιμοβόρο τύραννο, τον περίμενε ακόμη, μια δυσάρεστη, έκπληξη. Βλέπει, ανάμεσα στους ηρωικούς Μάρτυρες και τον Αγλαΐο, που ήταν από τους στενούς συνεργάτες του και έμπιστους στρατιώτες του. Ρωτούσε με αγωνία να μάθει, τι ακριβώς, έχει συμβεί. Μόλις, λοιπόν, μαθαίνει τα γεγονότα, το μυαλό του θολώνει περισσότερο και οργισμένος, δίδει εντολή, να ανάψουν φωτιές και να κάψουν, τους Μάρτυρες. Τα Άγια σώματα, των Αγίων Σαράντα Μαρτύρων, ρίχτηκαν μέσα στις φλόγες και από το ολοκαύτωμα, έβγαине Θείο Άρωμα, που μοσχοβολούσε, τον τόπο. Τα Άγια δε ονόματά τους, γράφτηκαν με χρυσά γράμματα, στην Ιστορία της Θριαμβεύουσας και Στρατευομένης Εκκλησίας.

Ήταν στις 9 Μαρτίου και τη μέρα αυτή, γιορτάζονται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο των Αγίων:

Θείω Πνεύματι, συγκροτηθέντες, δήμος ώφθητε, τροπαιοφόρος, Αθλοφόροι Χριστού
Τεσσαράκοντα, δια πυρός γαρ και ύδατος ένδοξοι, δοκιμασθέντες λαμπρώς εδοξάσθητε.
Αλλ' αιτήσασθε, Τριάδα την υπερούσιον, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ακούστε το απολυτίκιο των Αγίων:

{mp3}40-martyres{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

Οι Άγιοι Σαράντα Μάρτυρες

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 04:17 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 04 Φεβρουάριος 2013 23:16

---

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου, « ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο των Αγίων Σαράντα Μαρτύρων, τον αφιερώνω, στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύει τη ζωή τους, η Χάρη Τους.

Σπηλι, Φεβρουάριος 2013.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}